

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om overførsel til andet land af retsforfølgning i straffesager.

(Lovforslag nr. 17. Fremsat 9/10 74).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Tastesen (S):

Danmark tiltrådte den 15. maj 1972 Europarådets konvention om overførelse til andet land af retsforfølgning i straffesager. Konventionen er samtidig eller senere tiltrådt af Sverige, Holland, Belgien, Luxembourg, Østrig og Tyrkiet. For at få konventionens bestemmelser til at virke i praksis bør folkettingen nu vedtage justitsministerens lovforslag om overførelse til andet land af retsforfølgning i straffesager.

Den stigende trafik over landegrænserne må føre til, at vi har hensigtsmæssige bestemmelser, så retsforfølgning gennemføres i det land, som er bedst egnet hertil, og dette vil normalt være det land, hvor en anklaget har sit statsborgerskab.

Ved at vedtage lovforslaget anerkender vi, at dansk jurisdiktionspraksis og -kompetence overføres fra Danmark til et andet land, men den anklagede opnår samtidig ved denne konvention og dette lovforslag den sikkerhed, at hans sag kun kan behandles af ét lands retssystem; og uanset om en anklage fører til straf eller frifindelse, kan et andet land ikke retsforfølge den pågældende i samme sag, eller sagt med andre ord: ingen risikerer i forbindelse med konventionen og dette lovforslag at udsætte sig for et dobbelt strafforhold. Bag enhver frihedsberøvelse ligger der jo også fra samfundets side i mindre grad ønsket om at straffe lovovertræderen, men i højere grad ønsket om, at den pågældende resocialiseres, så han kan vende tilbage til samfundet uden at begå ny kriminalitet.

Ud fra dette grundsynspunkt må vi nå frem til, at en sanktion om frihedsberøvelse gennemføres i de pågældendes egne hjemlande for derved at opnå den højeste grad af resocialisering; vore muligheder i Danmark for at resocialisere udenlandske indsatte i vore institutioner er meget ringe, så også af denne grund må vi hilse både konventionen og lovforslaget velkommen.

Lindholt (FP):

Forslaget går ud på, at personer, som har begået forbrydelser i visse europæiske lande, kan sættes under tiltale ved domstolene i et land, såfremt et andet land begærer det. Hvis der f. eks. begås et mord i Frankrig af en dansk statsborger, så kan franske myndigheder herefter begære vedkommende sat under tiltale ved en dansk domstol. Det behøver vi nu nok ikke konventionen til, for jeg er helt overbevist om, at vi blot ville modtage en udleveringsbegæring fra Frankrig, og så ville man selvfølgelig udlevere vedkommende. Nu tænker jeg ikke på politiske mord, men blot, hvad skal vi sige, på almindelige mord.

Hvis der er tale om mindre lovovertrædelser, så kan konventionen finde anvendelse. Hvis der f. eks. er en dansker, der har begået et butikstyveri i Spanien, som jeg formoder er medunderskriver af konventionen, så kan spanske myndigheder anmode Danmark om, at der rejses sag ved en dansk domstol. idet jeg går ud fra, at vedkommende er vendt tilbage. Og det er ikke nok, at de begærer det, for den danske myndighed, den danske domstol, skal altså sørge for, at sag bliver rejst mod vedkommende. Det er jo nogle højt bemærkelsesværdige resultater, der kan komme ud af sådan en konvention.

Der vil også ske det, at retsforfølgningen skal finde sted i et andet land end dér, hvor lovovertrædelser er begået, og hvordan i alverden vil man bære sig ad rent teknisk med det? Skal man så indkalde vidner? Jeg er ikke sikker på, at den konvention, vi snakkede om for lidt siden, også vil kunne anvendes over for købmænd fra Spanien, således at de skulle komme herop. Jeg har ikke set noget om, hvordan man overhovedet havde tænkt sig rent teknisk at anvende konventionen.

Men der er flere andre grunde til, at det mildest talt ikke er nogen heldig konvention; man dér er gået ind på; der er jo det ved det, at man hidtil har forestillet sig, at landets egne borgere nød en vis beskyttelse i at have et statsborgerskab. Når man tænker på den diskussion, der har været i forbindelse med EF og udvidelsen af EF-området til også at omfatte andre ting end de økonomiske, så synes jeg nok, at der også i denne forbindelse var anledning til visse betæn-